

Księga Malachiasza

Rozdział 2

1. Otóż teraz, dla was to zlecenie, kapłani! 2. Jeśli nie usłuchacie i jeżeli nie przyjmiecie do serca, byście składali cześć Mojemu Imieniu – mówi WIEKUISTY Zastępów, wtedy pošlę wśród was przekleństwo i przeistoczę w przekleństwo wasze błogosławieństwa; tak, już je przekląłem, bo nie bierzecie sobie niczego do serca. 3. Oto wyniszczyć wam siewy, a odchody rzucę na wasze oblicze odchody waszych świątecznych ofiar, więc was poniosą do nich. 4. I poznacie, że posłałem do was to zlecenie, by niszczało Moje Przymierze z Lewim – mówi WIEKUISTY Zastępów. 5. Tak, z nim było Moje przymierze życia i pokoju. Dałem mu je dla bojaźni, aby Mnie się obawiał i się ugiął przed Moim Imieniem. 6. W jego ustach była nauka prawdy; i nie znaleziono niesprawiedliwości na jego wargach. Chodził ze Mną w prawości i pokoju oraz wielu odwrócił od winy. 7. Tak powinny zawsze strzec wiedzy wargi kapłańskie, a wtedy będą szukać Prawa z jego ust, gdyż on jest wysłannikiem WIEKUISTEGO Zastępów. 8. Jednak wy zeszlście z drogi oraz w Prawie byliście dla wielu zgorszeniem, zerwaliście Przymierze z Lewim – mówi WIEKUISTY Zastępów. 9. Dlatego i Ja was uczyniłem poniżonymi i wzgardzonymi u całego ludu; bowiem nie przestrzegacie Moich dróg, a w Prawie uwzględniacie osobę. 10. Czy nie wszyscy mamy jednego Ojca? Czy nie stworzył nas jeden Bóg? Czemu brat sprzeniewierza się bratu, znieważając przymierze naszych przodków? 11. Sprzeniewierzył się Juda, a w Israelu i Jeruszałaim spełniły się ohydy; bowiem Juda znieważył to, co było święte dla WIEKUISTEGO, miłując i kojarząc się z córkami obcego bóstwa. 12. Mężowi, który to czyni, WIEKUISTY zgładzi z namiotów Jakóba dziecię i wnuka oraz tego, co składa dar WIEKUISTEMU Zastępów. 13. A oto co następnie czynicie: Okrywacie łzami ofiarnicę WIEKUISTEGO, płaczem i jękiem, tak, że nie zwraca się już do daru, aby go przyjąć z upodobaniem z waszej ręki. 14. Zapewne się pytacie: Dlaczego? A dlatego, że WIEKUISTY był świadkiem pomiędzy tobą, a żoną twojej młodości, której się teraz sprzeniewierzyłeś, choć ona była twą towarzyszką i żoną twojego przymierza. 15. Czyż was nie jednym stworzył, częścią Swojego Ducha? A w jaki celu jednym? By pragnęli Bożego wysiewu. Toteż strzeżcie swojego ducha, a żonie swojej młodości niechaj nikt się nie sprzeniewierza. 16. Bo nienawidzę rozvodu – mówi WIEKUISTY, Bóg Israela, i tego, co krzywdę zakrywa swoim płaszczem – mówi WIEKUISTY Zastępów. Dlatego strzeżcie się w waszym duchu oraz się nie sprzeniewierzajcie. 17. Waszymi mowami znużyliście WIEKUISTEGO oraz zapewne się pytacie: Czym Go znużyliśmy? Tym, że powiadacie: Każdy, kto czyni źle jest dobrym w oczach WIEKUISTEGO i w takim znajduje On upodobanie; albo: Gdzie jest prawdziwy Bóg sądu?

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012